

DET KONGELIGE
INDUSTRI- HÅNDVERK- OG SKIPSFARTSDEPARTEMENT

Jnr. 497/1949 HV.

NVE/0810
V 1949Herr overrettssakfører K.H.Schaanning,
Egersund.Regulering av Røssvatn og Grønnevatn i Hellelandsvassdraget og overføring av avløpet til Grødemsvassdraget.

I. I medhold av vassdragslovens § 62 punkt 1 og 2 og be- myndigelse gitt ved kongelig resolusjon 28. juni 1946, gir de- partementet Egersund kommunale Elektrisitetsverk tillatelse til å ekspropriere grunn og rettigheter som trengs for å regu- lere Røssvatn og Grønnevatn i Hellelandsvassdraget og å overføre avløpet til Grødemsvassdraget i det vesentlige i samsvar med Deres søknad 7. februar f.å. og dermed fremlagt plan.

II. Tillatelsen gis i henhold til vassdragslovens §§ 126 og 127 på disse vilkår:

1.

De utførte regulerings- og overføringsanlegg må ikke nedlegges uten statsmyndighetenes samtykke.

2.

For den økning av vannkraften som ved reguleringen og overføringen tilflyter eiere av vassfall eller bruk i Grødemsvassdraget skal disse etlegge følgende årlige avgifter:

Til staten kr. 0,10 pr. nat.HK.

Til de fylkes-, herreds- og bykommuner som departe- mentet bestemmer kr. 0,75 pr. nat.HK.

Økningen av vannkraften beregnes på grunnlag av den økning av vassdragets lågvassføring som reguleringen og overfør- ingen antas å ville medføre utover den vassføring som har kunnet påregnes år om annet med den tidligere bestående regulering. Ved beregningen av denne økning forutsettes det at magasinene utnyttes på en sådan måte at vassføringen i lågvassperioden blir så jevn som mulig. Hva der i hvert enkelt tilfelle skal anses som den ved reguleringen og overføringen innvunne øking av vannkraften, avgjøres med bindende virkning av departementet.

Plikten til å erlegge de ovenfor omhandlede avgifter inntreter etter hvert som den ved reguleringen og overføringen innvunne vannkraft tas i bruk. Avgiftene har samme pantsikkerhet som skatter på fast eiendom og kan inndrives på samme måte som disse. Etter forfall svares 6 % rente.

3.

Nærmere bestemmelser om betaling av avgifter etter post 2 og kontroll med vannforbruket samt angående avgivelse av kraft, jfr. post 16, fastsettes med bindende virkning for hvert enkelt tilfelle av departementet.

4.

Arbeidet må påbegynnes innen en frist av 2 år etter at konsesjonen er gitt og fullføres innen en ytterligere frist av 5 år.

I fristene medregnes ikke den tid som på grunn av overordnede tildragelser (vis major) streik eller lockout har vært mulig å utnytte.

5.

Til anlegg og drift skal utelukkende anvendes funksjonærer og arbeidere som har norsk innføds- eller statsborgersrett.

Vedkommende myndighet kan dog tillate unntagelser fra regelen når behovet for spesiell fagkunnskap eller øvelse eller andre avgjørende hensyn gjør det nødvendig eller særlig ønskelig.

Såfremt ikke offentlige hensyn taler derimot kan fremmede arbeidere også tillates benyttet når de har fast bopel i riket i det siste år.

Søknad om tillatelse etter de foregående to ledd blir i hvert enkelt tilfelle å innsende gjennom politimesteren.

6.

Konsesjonæren skal ved bygging og drift av anleggene anvende norske varer for så vidt disse kan fås like gode, tilstrekkelig hurtig - herunder forutsatt at der er utvist all mulig aktsomhet med hensyn til tiden for bestillingen - samt til en pris som ikke med mere enn 10 % overstiger den pris med tilagt toll, hvortil de kan erholdes fra utlandet. Er der adgang til å velge mellom forskjellige innenlandske tilbud, antas det tilbud som representerer det største innen landet fallende

arbeid og produserte materiale, selv om dette tilbud er kostbarere, når bare ovennevnte prisforskjell - 10 % - i forhold til utenlandsk vare ikke derved overstiges.

Toll og pristillegg tilsammen forutsettes dog ikke å skulle overstige 25 % av den utenlandske^{vares} pris (eksklusive toll). I tilfelle av tvist herom avgjøres spørsmålet av departementet.

Vedkommende departement kan dispensere fra regelen om bruk av norske varer når særlige hensyn gjør det påkrevd.

For overtredelse av bestemmelsene i nærværende post erlegger konsesjonæren for hver gang etter avgjørelse av vedkommende departement en mulkt av inntil 15 - femten - % av verdien. Mulkten tilfaller statskassen.

7.

Forsikring tegnes fortrinnsvis i norske selskaper hvis disse byr like fordelaktige betingelser som utlandske.

8.

Arbeiderne må ikke pålegges å motta varer istedenfor penger som vederlag for arbeid eller pålegges noen forpliktelse med hensyn til innkjøp av varer (herunder dog ikke sprengstoff, verktøy og andre arbeidsmaterialer). Verktøy og andre arbeidsredskaper som utleveres arbeiderne til benyttelse, kan bare kreves erstattet når de bortkastes eller ødelegges, og da bare med sin virkelige verdi beregnet etter hva de har kostet konsesjonæren med rimelig fradrag for slitasje. Hvis konsesjonæren holder handelsbod for sine arbeidere, skal nettooverskuddet etter revidert årsregnskap anvendes til almennyttig øyemed for arbeiderne. Anvendelsen fastsettes etter samråd med et av arbeiderne oppnevnt utvalg, som i tilfelle av tvist kan forlange saken forelagt for vedkommende regjeringsdepartement til avgjørelse.

Konsesjonæren skal være^{ansvarlig} for at hans kontraktører oppfyller sine forpliktelser overfor arbeiderne ved anleggene.

9.

Konsesjonæren er forpliktet til når vedkommende departement forlanger det, på den måte og på de vilkår som departementet bestemmer å skaffe arbeiderne den til enhver tid nødvendige legehjelp og å holde et for øyemedet tjenlig sykehus

med isolasjonslokale og tilsmessig utstyr.

10.

Konsesjonæren er i fornøden utstrekning forpliktet til på rimelige vilkår og uten beregning av noen fortjeneste å skaffe arbeiderne og funksjonærene sunt og tilstrekkelig husrom etter bestemmelse av vedkommende regjeringsdepartement.

Konsesjonæren er ikke uten vedkommende regjeringsdepartements samtykke berettiget til å anledning av arbeidstvistigheter å oppsi arbeiderne fra bekvemmeligheter eller hus leid hos ham. Uenighet om hvorvidt oppsigelse skyldes arbeidstvist avgjøres med bindende virkning av departementet.

11.

Konsesjonæren er forpliktet til å utføre ombyggingen av de veger som berøres av reguleringen etter fylkesvegstyrets nærmere bestemmelse.

Konsesjonæren er videre forpliktet til i den utstrekning som fylkesvegstyret bestemmer å erstatte utgiftene til vedlikehold og istandsettelse av offentlige veger og bruer, hvor disse utgifter blir særlig øket ved anleggsarbeidet. Veger og bruer som konsesjonæren anlegger skal stilles til fri avbenyttelse for almenheten, for så vidt departementet finner at dette kan skje uten vesentlige ulemper for anleggene.

12.

Konsesjonæren er forpliktet til etter avgjørelse av vedkommende departement å erstatte vedkommende fattigkommunes utgifter til fattigunderstøttelse av de ved anleggene ansatte arbeidere og deres familier.

13.

Konsesjonæren plikter før arbeidet påbegynnes å forelegge Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet detaljerte planer med fornødne opplysninger, beregninger og omkostningsoverslag vedkommende regulerings- og overføringsanleggene, således at arbeidet ikke kan iverksettes før planene er godkjent av hovedstyret. Anleggene skal utføres på en solid måte og skal til enhver tid holdes i fullt driftsmessig stand. Deres

utførelse så vel som deres senere vedlikehold og drift undergis hovedstyrets tilsyn. De hermed forbundne utgifter utredes av anleggenes eier.

14.

./.. Vannslippingen skal foregå overensstemmende med vedlagte reglement. En norsk statsborger som Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet godtar, skal forestå manøvreringen.

For så vidt dammene manøvreres i strid med reglementet kan konsesjonshaveren pålegges en tvangsmulkt til statskassen av inntil kr. 200 for hver gang etter departementets nærmere bestemmelse.

15.

Anleggenes eier skal etter nærmere bestemmelse av Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet utføre de hydrografiske iakttagelser, som i det offentlige interesse finnes påkrevd, og stille det innvunne materiale til disposisjon for det offentlige. De tillatte reguleringsgrenser betegnes ved faste og tydelige vannstandsmerker som hovedstyret godkjenner.

Kopier av alle kart som konsesjonæren måtte la opp- ta i anledning av anleggene skal tilstilles Norges Geografiske Oppmåling med opplysning om hvordan målingene er utført.

16.

De vassfalls- og brukseiere som benytter seg av det ved reguleringen og overføringen innvunne driftsvann er forpliktet til å avgi til den eller de kommuner, derunder også fylkeskommuner, som departementet bestemmer, etter hvert som utbygging skjer, inntil 10 % av den for hvert vassfall innvunne økning av kraften (beregnet som angitt i post 2). Staten forbeholdes rett til å erholde inntil 5 % av kraften.

Når 30 år er forløpet fra konsesjonens meddelelse kan de kommuner hvis interesse berøres av reguleringen og overføringen uansett den ovenfor betingede prosent for kraftavgivelse og uten hinder av den foran fastsatte begrensning med departementets samtykke etter hvert som kraft blir ledig kreve avgitt fra de av vassdragets vassfall der tilhører norske kommunerytterligere kraft såvidt fornødent til å dekke dereseget behov eller til å forsyne deres innvånere med kraft til lys, varme, gårdsdrift, håndverk

eller småindustri

Kraften avgis i den form hvori den produseres.

Elektrisk kraft uttas etter departementets bestemmelser i kraftstasjonen eller fra fjernledning eller fra ledningsnett, hva enten ledningene tilhører eier eller andre. Forårsaker kraftens uttagelse av ledningene økede utgifter, bæres disse av den som uttar kraften, enten dette er staten eller en kommune. Avbrytelse eller innskrenkning av leveringen som ikke skyldes vis major, strei eller lockout, må ikke skje uten departementets samtykke.

Kraften leveres etter en maksimalpris beregnet på å dekke produksjonsomkostningene - deri innbefattet 6 % rente av anleggskapitalen - med tillegg av 20 %. Hvis prisen beregnet på denne måte vil bli uforholdsmessig høy fordi bare en mindre del av den kraft vassfallet kan gi er tatt i bruk, kan dog kraften istedet forlanges avgitt etter en maksimalpris som svarer til den gjengse pris ved bortleie av kraft i distriktet. Maksimalprisen fastsettes ved overenskomst mellom vedkommende departement og konsesjonæren eller i mangel av overenskomst ved skjønn. Denne fastsettelse kan såvel av departementet som av konsesjonæren forlanges revidert hvert 5 år. Hvis eieren leier ut kraft, og kraften til kommune eller stat kan uttas fra kraftledning til noen av leietagerne, kan kommunen eller staten i ethvert tilfelle forlange avgitt til samme pris og på samme vilkår som leierne av lignende kraftmengder under samme forhold.

Eieren har rett til å forlange et varsel av 1 år for hver gang kraft uttas. Oppsigelse av konsesjonskraft kan skje med 2 års varsel. Oppsagt kraft kan ikke senere forlanges avgitt.

17.

Til vedlikehold av fiskebestanden i Røssvatn og Grønnevatn og de elver, bekker og vatn som direkte eller indirekte blir berørt av reguleringen, tilpliktes konsesjonæren årlig å utsette et antall settefisk, som etter nærmere undersøkelser blir å fastsette av Landbruksdepartementet.

Såfremt reguleringen vil komme til å sette trær og busker under vann, kan det av hensyn til utøvelsen av garnfisket pålegges konsesjonæren å ryddiggjøre det neddemte areal

eller deler av det i samråd med de fiskeriberettigede.

18.

Anleggenes eier underkaster seg de bestemmelser som til enhver tid måtte bli truffet av vedkommende regjeringsdepartement til kontroll med overholdelse av de oppstilte betingelser.

De med kontrollen forbundne utgifter erstattes det offentlige av anleggenes eier etter nærmere av departementet fastsatte regler.

III. Der er en forutsetning for tillatelsen at leieprisen for den kraft som vinnes i Grødemfossen og prisen på eventuell konsesjonskraft ikke overstiger kr. 65,- pr. KW/år og at krafttapet i Hellelandsvassdraget nedenfor Hornesvatn erstattes med levering av en tilsvarende kraftmengde.

IV. Ekspropriasjonsskjønn må etter vassdragslovens § 130, punkt 1, begjæres innen ett år. Inspektøren for Ferskvannsfisket har anført at det må oppnevnes minst en fiskerisakkyndig skjønnsmann.

Konsesjonen etter loven om vassdragsreguleringer antas ikke å være nødvendig, jfr. lovens § 3, punkt 2.

Av hensyn til bestemmelsene i vilkårenes post 9 om legehjelp m.v. og post 10 om boligforhold, skal en be innsendt til Sosialdepartementet, Helsedirektoratet som vil overta behandlingen av disse spørsmål, nærmere opplysninger herunder om størrelsen av arbeidsstokken.

Saker i forbindelse med vilkårenes post 12 hører under Sosialdepartementet, Trygdeavdelingen.

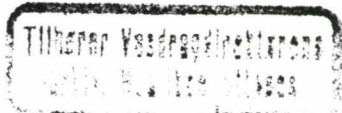
De i vilkårenes post 2 betingede avgifter til staten og til kommuner blir i sin tid å innbetale etterskuddsvis til hovedkassereren for Norges Vassdrags- og Elektrisitetsvesen. Avgiftene forfaller til betaling ved hvert kalenderårs utgang.

./. 2 forseglede og underskrevne gjenparter av dette brev
./. med gjenpart av det samtidig fastsatte manøvreringsreglement ligger ved. Det ene eksemplar bes tilbakesendt med vedtakelseskraft av elektrisitetsverkets styre.

O s l o, den 27. april 1949.

Lars Evensen.

J.S.Giverholt-Hanssen.

Jnr. 1223/1949 NV.

Industri- og Handelsdepartementet

NVE | 0829
V | 1949

Mansvreringsreglement

for regulering av Hønevatn og Grønevatn i Hellelandsvassdraget og overføring av avløpet til Grønevatndraget.

1.

Reguleringsgrensene er:

	Øvre kote	Nedre kote	Senkning m	Oppd. m	Reg. høyde m
Hønevatn	164,0	157,0	3,0	4,0	7,0
Grønevatn	164,0	158,0	2,0	4,0	6,0

Vannstanden i vatna må ikke overstige øvre reguleringsgrense uten at flomløp og tappeløp i Hønevatndammen er helt åpent

Reguleringsgrensene skal betegnes ved faste og tydelige vannstandsmærker som Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet godkjenner.

2.

Det skal ved mansvreringen tas for øyet at den tidlige refløsvassføring i Grønevatndraget såvidt mulig ikke forsvinner.

For øvrig foregår vannslippingen etter kjersund kommunale elektrisitetsverka behov.

3.

Det skal påses at flomløpene ikke hindres av is eller lignende samt at dammen til enhver tid er i god stand.

Det føres protokoll over avløste vannstander samt observeres og noteres, om det forlanges, regnmengde, temperatur m.v. Av denne protokoll sendes ved hver månedens utgang avskrift til Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet.

4.

Til å forstå mansvreringen antas en norsk statsborger som godtas av Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet.

5.

Sulig tvist om dette reglements forståelse avgjøres med bindende virkning av departementet.

5.

Forsendringer i dette relement kan bare foretas av departementet eller av de interesserte har hatt adgang til å uttale seg.

Oslø, den 1. mai 1949.

Stor fullmakt:

Georg Holm.

J. S. Sivertsen-Kanonen.